

EEN STAD VAN SPIEGELS EN RAMEN /// INTERVIEW MET SARAH DE VOS

Het Parool / Kunst & Media (9 februari 2011)

De tentoonstelling *Picasso in Parijs, 1900-1907* in het Van Gogh Museum laat zien hoe de negentienjarige Pablo Picasso zich in Parijs ontwikkelde tot groot kunstenaar. Hoe zit dat met jonge kunstenaars in Amsterdam? Vandaag de Belgische Sarah De Vos over haar relatie met de stad.

DANIËL BERTINA

“Amsterdam is een stad vol met reflecties,” zegt kunstenaar Sarah De Vos (Brussel, 1985). Haar prachtige werkruimte aan de Stadhouderskade ruikt naar verfverdunder en verse koffie. Ze wijst naar de grote vensters van haar atelier: “In deze stad zie je overal ramen, spiegels, kaders en weerspiegelingen in het water van de grachten. Alles is veel hoger en opeengestapeld dan Antwerpen, en je ziet allemaal mensen achter die kleine raampjes zitten. Dat is heel inspirerend. In Antwerpen was ik vooral geïnteresseerd in de mensen om mij heen. Nu gaat mijn werk meer over reflectie en spiegeling.”

Sarah De Vos studeerde in 2008 af aan de schildersopleiding van de Sint Lucas Hogeschool te Antwerpen. Na een jaar zelfstandig werken had ze behoefte aan meer verdieping. In 2009 werd ze aangenomen voor een tweejarige residentie bij De Ateliers: een instituut waar talentvolle jonge kunstenaars – nét van de academie – hun vak verder kunnen ontwikkelen.

Naast Alex Dordoy, Fritz Bornstücker en Patrizio Di Massimo (drie collega expat-kunstenaars van De Ateliers) toont De Vos binnenkort een aantal werken in het Van Gogh Museum. Hun kleine tentoonstelling loopt parallel aan *Picasso in Parijs, 1900-1907*, een

overzichtstentoonstelling over de spectaculaire ontwikkeling die Pablo Picasso in Parijs doormaakte. Als negentienjarige Spaanse snotneus stortte Picasso zich met volle overgave in de avant-gardistische kunstbewegingen van de wereldstad Parijs, en ontpopte zich tot legendarisch kunstenaar. *Picasso in Parijs, 1900-1907* is vanaf 18 februari te zien.

“Ik heb echt geleerd om uit mijn oude systeem te breken,” vertelt De Vos over haar werkperiode in Amsterdam. “Het werk uit het eerste jaar mag op de brandstapel, maar daarna heb ik een aantal schilderijen gemaakt waar ik helemaal achter sta.” Eén van deze werken, *Shades of grey* (2010), is nu te zien bij haar gelijknamige solotentoonstelling in Leuven en komt voor *Picasso in Parijs* terug naar Amsterdam.

Shades of Grey, 2010
60 × 50cm
olieverf op doek

Haar schilderijen ontstaan op basis van foto's. "Ik houd ontzettend van het filmische, tijdsgebonden karakter van schilderen, maar nu is mijn werk bijna impressionistisch. Voor *Shades of grey* heb ik ingezoomd op de jurk van een vriendin. In de details van het schakelpatroon kan je niet meer zien of het licht wordt gereflecteerd of juist geabsorbeerd. Het werk gaat over vrouwelijkheid en verleiding, zonder dat ik het hele meisje laat zien. Ik heb het bewust vaag gehouden en opgebouwd uit verschillende lagen. Het kost tijd om het schilderij te doorgronden."

In Amsterdam is De Vos ook gaan experimenteren met videokunst: een direct resultaat van de inspirerende samenwerking op De Ateliers. "Het was heel bevrijdend om met video te werken, dat wil ik vaker doen. Zonder de aanmoediging van mijn collega's had ik het nooit aangedurfd." De Vos zet haar laptop aan. Haar eerste videokunstwerk is een opname van de ateliermuur: haar schilderij *Reflection* (2010) – een afbeelding van drie spiegellende vensters – staat naast een spiegel waarin de reflectie van het atelierraam is te zien, met blauwe lucht en een kale boomtak die zachtjes in de wind waait. Het wordt steeds donkerder, totdat de lucht in de spiegel dezelfde donkerblauwe kleur heeft als het schilderij ernaast.

“Je wordt nieuwsgierig naar wat er daarbinnen te zien is, maar het beeld blijft afgesloten,” zegt De Vos over *Reflection*, een schilderij dat ook in het Van Gogh zal komen te hangen. **“Ik speel graag met aantrekken en afstoten.** In Amsterdam is mijn kunst meer ‘mij’ geworden. Dat komt ook door de kwetsbaarheid en isolatie die ik hier voel; ik heb hier urenlang eenzaam over mijn werk zitten piekeren. Het is nu veel meer verstild en minder een hapklaar verhaaltje. Meer Tarkovski, minder Tarantino.”

www.sarahdevos.be / www.vangoghmuseum.nl

Picasso in Parijs in Het Parool

Eerste aflevering in een serie van vier